

www.conpolis.eu

Οι Βασικοί Σκοποί της Ομοσπονδίας εν συντομία:

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η προάσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπαράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Αύγουστος 2020 Τεύχος 9/8

- Πατριαρχική Εγκύκλιος επί την νέα Ινδίκτου, σ.1-3.
- Εκδήλωση Σεπτεμβριανών, σ.4.
- Επιστολή της Α.Θ.Π. Οικουμενικού Πατριάρχη προς Ο.Ομ.Κω., σ.5-6.
- Πρόγραμμα Κοινων. Αλληλεγγύης .σ.7.
- Παρεμβάσεις της Ο.Ομ.Κω. για τις μετατροπές σε τεμένη Βυζαντινών εκκλησιών, σ. 8-13.
- Μνήμη Ευστρ. Ζεγκίνη σ.14.
- Θ. Λειτουργίες στην Ι.Μ. Σουμελά και Ι.Μ. Φανερωμένης Κυζικού, σ.14-13, 20-23.
- Αποτελέσματα Εισαγωγικών Εξετάσεων μαθητών, σ.19.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Προσφιλείς άδελφοί ιεράρχαι καί τέκνα εν Κυρίω άγαπητά,

Άποτελεί κοινήν πεποίθησιν, ότι εις τήν έποχήν μας τό φυσικόν περιβάλλον άπειλείται όσον ποτέ άλλοτε εις τήν ιστορίαν τής ανθρωπότητος. Τό μέγεθος τής άπειλής άποκαλύπτεται εις τό γεγονός ότι τό διακύβευμα δέν είναι πλέον ή ποιότης τής ζωής, αλλά ή διατήρησις αύτης εις τόν πλανήτην μας. Διά πρώτην φοράν εις τήν ιστορίαν, ό άνθρωπος δύναται νά καταστρέψη τούς όρους τής ζωής επί τής γής. Τά πυρηνικά όπλα είναι τό σύμβολον του προμηθεϊκού τιτανισμού του ανθρώπου, άπτή έκφρασις του «συμπλέγματος παντοδυναμίας» του συγχρόνου «άνθρωποθεοϋ»..

Εις τήν χρήσιν τής πηγαζούσης εκ τής έπιστήμης καί τής τεχνολογίας ισχύος, άποκαλύπτεται σήμερα ή άμφισημία τής έλευθερίας του ανθρώπου. Η έπιστήμη ύπηρετεί τήν ζωήν, συμβάλλει εις τήν πρόοδον, εις τήν αντιμετώπισιν των άσθενειών καί πολλών καταστάσεων αι όποϊαι έθεωροϋντο μέχρι σήμερα «μοιραϊαι», δημιουργεί νέας θετικάς προοπτικάς διά τό μέλλον. Όμως, ταυτοχρόνως, δίδει εις τόν άνθρωπον πανίσχυρα μέσα, ή κακή χρήσις των όποιων δύναται νά άποβή καταστροφική. Βιοϋμεν τήν εξελισσομένην καταστροφήν του φυσικοϋ περιβάλλοντος, τής βιοποικιλότητος, τής χλωρίδος καί τής πανίδος, τήν ρύπανσιν των ύδατινων πόρων καί τής άτμοσφαιρας, τήν προιοϋσαν ανατροπήν τής κλιματικης ισορροπίας καί άλλας ύπερβάσεις όριων καί μέτρων εις πολλάς διαστάσεις τής ζωής. Όρθως καί προσφυως άπεφάνθη ή Αγία καί Μεγάλη Σύνοδος τής τής Όρθοδόξου Έκκλησίας

(Κρήτη 2016), ότι «ή έπιστημονική γνώσις δέν κινητοποιεί τήν ήθικήν βούλησιν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος, καίτοι γνωρίζει τούς κινδύνους, συνεχίζει νά δρᾷ ὡς ἔάν δέν ἐγνώριζεν» (Εγκύκλιος, § 11).

Εἶναι προφανές ὅτι ἡ προστασία τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἀκεραίου φυσικοῦ περιβάλλοντος, εἶναι κοινή εὐθύνη ὅλων τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Ἡ σύγχρονος κατηγορική προστακτική διά τήν ἀνθρωπότητα εἶναι νά ζῶμεν χωρίς νά καταστρέφωμεν τό περιβάλλον. Ἐνῶ ὅμως εἰς προσωπικόν ἐπίπεδον καί ἀπό πολλάς κοινότητας, ομάδας, κινήματα καί ὀργανώσεις ἐπιδεικνύεται μεγάλη εὐαισθησία καί οικολογική εὐθύνη, τά κράτη καί οἱ οικονομικοί παράγοντες ἀδυνατοῦν, ἐν ὀνόματι γεωπολιτικῶν σχεδιασμῶν καί τῆς «ιδιονομίας τῆς οικονομίας», νά λάβουν τάς ὀρθάς ἀποφάσεις διά τήν προστασίαν τῆς κτίσεως καί καλλιεργοῦν τήν ψευδαίσθησιν ὅτι τά περί «παγκοσμίου οικολογικῆς καταστροφῆς» εἶναι ἰδεολόγημα τῶν οικολογικῶν κινήματων καί ὅτι τό φυσικόν περιβάλλον ἔχει τήν δύναμιν νά ἀνανεώνεται ἀφ' ἑαυτοῦ. Τό κρίσιμον ἐρώτημα, ὅμως, παραμένει: Πόσον θά ἀνθέξη ἡ φύσις τάς ἀκάρπους συζητήσεις καί τάς διασκέψεις, τήν περαιτέρω καθυστέρησιν εἰς τήν ἀνάληψιν ἀποφασιστικῶν δράσεων διά τήν προστασίαν της;

Τό γεγονός ὅτι κατά τήν διάρκειαν τῆς πανδημίας τοῦ νέου κορωνοϊοῦ Covid-19, μέ τόν ἐπιβληθέντα περιορισμόν τῶν μετακινήσεων, τό κλείσιμον ἐργοστασίων καί τήν μείωσιν τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος καί παραγωγῆς, παρετηρήθη μείωσις τῶν ρύπων καί τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς ἀτμοσφαιρας, ἀπέδειξε τόν ἀνθρωπογενῆ χαρακτήρα τῆς συγχρόνου οικολογικῆς κρίσεως. Κατέστη ἐκ νέου σαφές ὅτι ἡ βιομηχανία, ὁ σύγχρονος τρόπος μετακινήσεως, τό αὐτοκίνητον καί τό ἀεροπλάνον, ἡ ἀδιαπραγμάτευτος προτεραιότης τῶν οικονομικῶν δεικτῶν καί ἄλλα συναφῆ, ἐπηρεάζουν ἀρνητικῶς τήν περιβαλλοντικήν ἰσορροπίαν καί ὅτι ἡ ἀλλαγῆ πορείας πρός τήν κατεύθυνσιν μιᾶς οικολογικῆς οικονομίας ἀποτελεῖ ἀδήριτον ἀναγκαιότητα. Δέν ὑπάρχει ἀληθῆς πρόοδος, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τήν καταστροφήν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Εἶναι ἀδιανόητον νά λαμβάνωνται οικονομικά ἀποφάσεις χωρίς νά συνυπολογίζωνται αἱ οικολογικά ἐπιπτώσεις των. Ἡ οικονομική ἀνάπτυξις δέν εἶναι δυνατόν νά παραμένῃ ἐφιάλτης διά τήν οικολογίαν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὑπάρχει ἐναλλακτική ὁδός οικονομικῆς ὀργανώσεως καί ἀναπτύξεως ἔναντι τοῦ οικονομισμοῦ καί τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος εἰς τήν μεγιστοποίησιν τῆς κερδοφορίας. Τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος δέν εἶναι ὁ homo oeconomicus.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον κατά τάς τελευταίας δεκαετίας πρωτοστατεῖ εἰς τόν χῶρον τῆς προστασίας τῆς κτίσεως, θά συνεχίσῃ τάς οικολογικάς του πρωτοβουλίας, τήν ὀργάνωσιν οικολογικῶν συνεδρίων, τήν κινητοποίησιν τῶν πιστῶν καί πρωτίστως τῆς νεολαίας, τήν ἀνάδειξιν τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος εἰς βασικόν θέμα τοῦ διαθρησκευτικοῦ διαλόγου καί τῶν κοινῶν πρωτοβουλιῶν τῶν θρησκευτῶν, τάς ἐπαφάς μέ πολιτικούς ἡγέτας καί θεσμούς, τήν συνεργασίαν μέ περιβαλλοντικάς ὀργανώσεις καί οικολογικά

κινήματα. Είναι προφανές ότι η σύμπραξις διὰ τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος δημιουργεῖ διαύλους ἐπικοινωνίας καὶ δυνατότητας διὰ νέας κοινὰς δράσεις.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι αἱ περιβαλλοντικαὶ δραστηριότητες τοῦ Οἴκουμ-νικοῦ Πατριαρχείου εἶναι προέκτασις τῆς ἐκκλησιολογικῆς αὐτοσυνειδησίας του καὶ δὲν ἀποτελοῦν ἀπλῶς περιστασιακὴν ἀντίδρασιν εἰς ἓν νέον φαινόμενον. Ἡ ἰδία ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐφηρμοσμένη οἰκολογία. Τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, σύνολος ἡ λατρευτικὴ ζωὴ, ὁ ἀσκητισμὸς καὶ ὁ κοινοτισμὸς, ἡ καθημερινότης τῶν πιστῶν, ἐκφράζουν καὶ παράγουν βαθύτατον σεβασμὸν πρὸς τὴν κτίσιν. Ἡ οἰκολογικὴ εὐαίσθησις τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν ἐδημιουργήθη, ἀλλὰ ἀνεδείχθη ἀπὸ τὴν σύγχρονον περιβαλλοντικὴν κρίσιν. Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν προστασίαν τῆς δημιουργίας εἶναι κεντρικὴ διάστασις τῆς πίστεώς μας. Ὁ σεβασμὸς τοῦ περιβάλλοντος εἶναι ἔμπρακτος δοξολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἡ καταστροφή τῆς κτίσεως εἶναι προσβολὴ τοῦ Δημιουργοῦ, ὅπως ἀσύμβατος μέ τὰς βασικὰς παραδοχὰς τῆς χριστιανικῆς θεολογίας.

Τιμιώτατοι ἀδελφοὶ καὶ προσφιλέστατα τέκνα,

Αἱ οἰκοφιλικαὶ ἀξίαι τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεως, ἡ πολύτιμος παρακατα-θήκη τῶν Πατέρων, ἀποτελοῦν ἀνάχωμα κατὰ τῆς κουλτούρας, ἀξιολογικὴ βᾶσις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς φύσεως. Ἡ πίστις εἰς Χριστὸν ἐμπνέει καὶ ἐνισχύει τὴν ἀνθρωπίνην προσπάθειαν ἐνώπιον καὶ τῶν μεγίστων δυσκολιῶν. Ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς πίστεως, δυνάμεθα νὰ ἀνακαλύπτωμεν καὶ νὰ ἀξιολογῶμεν ὄχι μόνον τὰς προβληματικὰς πτυχὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς θετικὰς δυνατότητας καὶ προοπτικὰς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Καλοῦμεν τοὺς ὀρθοδόξους νέους καὶ τὰς νέας νὰ συνειδητοποιήσουν τὴν σημασίαν τοῦ νὰ ζοῦν ὡς πιστοὶ χριστιανοὶ καὶ σύγχρονοι ἄνθρωποι. Ἡ πίστις εἰς τὸν αἰώνιον προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου κρατύνει τὴν μαρτυρίαν μας ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, εὐχόμενοι ἐκ Φαναρίου πᾶσιν ὑμῖν αἴσιον καὶ παντευλόγητον τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, καρποτόκον εἰς ἔργα χριστοπρεπῆ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κτίσεως ὅλης καὶ πρὸς δόξαν τοῦ πανσόφου Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς, πρεσβείαις τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ τῶν θαυμασιῶν.

βκ' Σεπτεμβρίου α'
Ο Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

(Οι.Ομ.Κω.)

65 Χρόνια από το Πογκρόμ κατά της Ρωμιοσύνης της Πόλης
Εκδήλωση Αγώνα

Αποδείξαμε τι υπέστη η Ρωμιοσύνη

**ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΜΑΣ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΜΕ**

Η Εκδήλωση θα γίνει διαμέσου του Διαδικτύου με ζωντανή μετάδοση από την
διεύθυνση: <https://www.facebook.com/oiomko.org>

Παράλληλη μετάδοση θα γίνεται και με το πρόγραμμα ZOOM με ταυτόχρονη
μετάφραση στα Ελληνικά, Τουρκικά (όπου χρειάζεται) και Αγγλικά. Στην περι-
πτωση αυτή παρακαλούμε στείλτε email στην διεύθυνση npar@otenet.gr

Δευτέρα 7 Σεπτεμβρίου 2020, ώρα 19.00

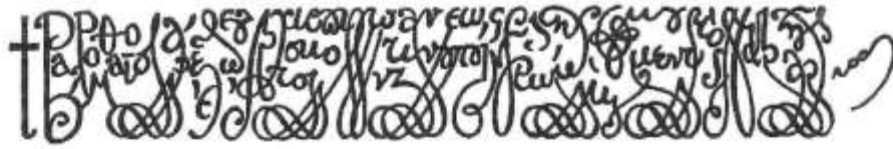
Πρόγραμμα

Νικόλαος Ουζούνογλου, Πρόεδρος Δ.Σ. Οι.Ομ.Κω. & Ομοτ. Καθ. ΕΜΠ,
«Χαιρετισμός εκ μέρους του Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω.».

Κορχάν Γκιουμούς, Αρχιτέκτων, *«Η προστασία της παρουσίας της Ρωμιοσύ-
νης της Πόλης με αντίσταση κατά των διακρίσεων και επιθέσεων - Οι ανα-
γκαίες ενέργειες για την επανόρθωση των δικαιωμάτων τους».*

Γεώργιος Ιωαννίδης, π. Δ. Σύμβουλος Rom-Telecom & OTENET, *«Παρουσίαση
του Προγράμματος Επαναπατρισμού Νέων στην Κωνσταντινούπολη της
Οι.Ομ.Κω.».*

Επιστολή της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη για την Ανακοίνωση της Οι.Ομ.Κω. για την Μετατροπή της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως

Τῷ Ἐντιμολογιωτάτῳ κυρίῳ Νικολάῳ Οὐζούνογλου, Ἀρχοντι Προστάτῃ τῶν Γραμμάτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, Προέδρῳ τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁμοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτῶν, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Ὁλοθύμῳς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν Ἀνακοίνωσιν ὑμῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζετε τὴν βαθεῖαν λύπην ὑμῶν ἐπὶ τῇ προσφάτῳ ληφθείσῃ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα κρατικῶν ἀρχῶν ἀποφάσει μετατροπῆς τοῦ μουσείου τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς μουσουλμανικόν τέμενος.

Ἡ χριστιανικὴ ναοδομία εἶναι ἀνυπερέβλητος θεολογικὴ γλῶσσα, ἡ ὁποία διὰ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐμπνεύσεως ἐκφράζει ὀρθοτόμῳς τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Τριαδικόν Θεόν, εἰς τὴν πανσωστικὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ εἰς τὴν ἐσχατολογικὴν πλήρωσιν καὶ τὴν πληρότητα τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν ἐκπροσωπεῖ καὶ διακηρύττει μὲ μοναδικόν τρόπον ὁ Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Οὐδεμία παρέμβασις εἰς τὸ οἰκοδόμημα δύναται νὰ ἐπικαλύψῃ, νὰ ἀλλοιώσῃ ἢ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ εὐάγγελον μήνυμα καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ναοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου ἔχει σοφῶς λεχθῆ, ὅτι ἀποτελεῖ «τὴν ἀρχιτεκτονικὴν διατύπωσιν τοῦ δόγματος τῆς Χαλκηδόνας», ἡγουν τῆς πίστεως εἰς τὸ «ἀεὶ μυστήριον» τῆς Θεανθρωπινότητος, εἰς τὴν ἔνωσιν καὶ ἀλληλοπεριχώρησιν, ἐν τῷ ἐνὶ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ Λόγου, τῆς θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως, «ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως».

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, μόνον ἡ χρῆσις τοῦ ὑπερόχου τούτου ἱεροῦ οἰκοδομήματος ὡς χριστιανικοῦ ναοῦ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν οὐσίαν του καὶ τὴν λυτρωτικὴν μαρτυρίαν του. Εἰς αὐτόν τόν πανίερον χώρον, τὰ πάντα ὑμνοῦν τὸν Χριστόν, τὸν ἐνσαρκον Λόγον, τὸν ἐν ἀρχῇ καὶ τὸν ἐρχόμενον. Ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν πυρῆνα τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, ἀπορρίπτεται ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ. Οἱ μουσουλμάνοι πιστοὶ προσήχοντο μετὰ τὴν μετατροπὴν τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς τέμενος, ἐπὶ 481 ἔτη, ἐντός ἐνός χριστιανικοῦ ναοῦ, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ χριστιανικῇ, γενικῶς καὶ ὄχι μόνον λόγῳ τῶν ἀγιογραφίων, αἱ ὁποῖα ἐπεκαλύφθησαν. Ἡ μόνη χρῆσις, ἡ ὁποία σέβεται καὶ ἀναδεικνύει τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἱεράν ἀποστολὴν τῆς Ἁγίας Σοφίας, εἶναι ἡ λειτουργία τῆς ὡς χριστιανικοῦ ναοῦ.

Ὁ ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ὡς ἀρχιτεκτονικὴ ἀποτύπωσις τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ συμπάσης τῆς κτίσεως ἀνήκει εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀναγνώρισίς του ὡς μνημείου παγκοσμίου πολιτισμικῆς κληρονομίας ἐκφράζει ἐμμέσῳς καὶ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν συνδέεται μόνον μὲ τὸ ἀπαράμιλλον μεγαλεῖον τοῦ ἀρχιτεκτονήματος, μὲ τὴν ἀγιογράφησιν καὶ τὸν διάκοσμόν του.

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις, εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν ἅπαξ ἔτι διὰ τὴν πηγαίαν καὶ εἰλικρινῆ ἔκφρασιν τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καὶ τῆς ὑποστηρίξεως πρὸς τὸ Οἰκου-
μενικὸν Πατριαρχεῖον, εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν καλὴν μαρτυρίαν τοῦ ὁποῖου, πάντο-
τε ἐν ἀταλαντεύτῳ πιστότητι πρὸς τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις καὶ ἐν ἀκαμάτῳ
μερίμνῃ διὰ τὸν ἐκάστοτε σύγχρονον ἄνθρωπον, εἶναι παρὸν τὸ πνεῦμα τῆς
Ἀγίας Σοφίας.

Ἐπί δέ τούτοις, ἀπονέμοντες ὑμῖν ὀλόθυμον τὴν πατριεὴν καὶ Πατριαρ-
χικὴν ἡμῶν εὐλογίαν, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος
τοῦ Θεοῦ.

βκ' Αὐγούστου κζ'
Ἐπιφανίου Μητροπολίτου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἁγίων πόλεων
καὶ ἐπιφανίου Μητροπολίτου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἁγίων πόλεων

**Ο Κτήτωρ του Ιερού Ναού Χριστού Σωτήρος της Ιεράς Μονής Χώρας
Θεόδωρος Μετοχίτης—Μέγας Λογοθέτης
σε ψηφιδωτό στον ίδιο Ναό**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

«Μηνάς Τσιτσάκος»

Η Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών από το 2013 συνεχίζει το Πρόγραμμα Κοινωνικής Αλληλεγγύης υποστηρίζοντας 400 συμπολίτες μας σε συνεχή βάση

- Με την παροχή μηνιαία διατακτικών αγοράς τροφίμων από σούπερ μάρκετ σε 125 οικογένειες και παροχή τροφίμων, ρουχισμού και ιματισμού.
- Εξασφάλιση στέγης σε 75 άστεγους κατά πλειοψηφία μελών τρίτης ηλικίας εντελώς δωρεάν,
- Παροχής φαρμάκων και εξασφάλιση πρόσβασης σε ιατρικές υπηρεσίες ανασφάλιστων και μη συμπολιτών μας,
 - Επίλυση ζητημάτων με την Δημόσια Διοίκηση.

Η Οι.Ομ.Κω. δεν έχει τακτικά έσοδα από ακίνητη περιουσία και ούτε κρατική επιχορήγηση

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ

Ζητήστε ενημέρωση για το Πρόγραμμα και αν μπορείτε υποστηρίξτε το με τις δωρεές σας.

Γίνεται εθελοντής των δράσεων της Οι.Ομ.Κω.

Τα φάρμακα που δεν χρειάζεστε δώστε τα σε εμάς

Επικοινωνία : nnap@otenet.gr

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Για την μετατροπή του Ιερού Ναού Χριστού Σωτήρος της Μονής της Χώρας

Κωνσταντινουπόλεως

21-08-2020

Οι τοιχογραφίες και τα ψηφιδωτά της Μονής της Χώρας θεωρούνται από τα σπουδαιότερα του κόσμου, μαζί με τα εξίσου περίφημα ψηφιδωτά της Ραβέννα στην Ιταλία. Η σημερινή απόφαση του Προέδρου της Τουρκίας κ. Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν της μετατροπής ενός ακόμα συμβολικού μνημείου της Βυζαντινής Ναοδομίας και Αγιογραφίας σε τέμενος, που εδώ και 75 χρόνια λειτουργούσε ως μουσείο, αποδεικνύει ότι πέρα από την εργαλειοποίηση για πολιτικούς σκοπούς μιας αλυσίδας μετατροπών Βυζαντινών Ι. Ναών που σήμερα βρίσκονται στα εδάφη της Τουρκίας με την ιστορική τους ονομασία Αγίας Σοφίας (Νίκαια, Τραπεζούντα, Αίγιον, Βιζύη και Κωνσταντινούπολη), την ύπαρξη εμπάθειας κατά των μνημείων της Ορθοδοξίας. Ο Ναός αυτός έχει ελάχιστη χωρητικότητα και όλοι οι τοίχοι του είναι πλήρως καλυμμένοι με ψηφιδωτά και αγιογραφίες που κατόπιν της απόφασης αυτής, βάσει των κανόνων του Ισλάμ, θα πρέπει να καλυφθούν όπως και στην περίπτωση της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως και σε όλες τις προηγούμενες περιπτώσεις. Η απόφαση αυτή στερείται οποιασδήποτε νομικής βάσης σύμφωνα με τους νόμους της Τουρκίας.

Καλούμε τον Πρόεδρο της Τουρκίας να αναθεωρήσει τη στάση του αυτή, η οποία εκτός του ότι αποτελεί καταφρόνηση προς την παγκόσμια κληρονομιά, ανοίγει και τον ασκό του Αιόλου, δημιουργώντας την εντύπωση ότι ο καθένας μπορεί να αποφασίζει κατά δική του βούληση ποια θα είναι η μοίρα των μνημείων που βρίσκονται σε κάθε χώρα. Όλα αυτά τα μνημεία που η ΟΥΝΕΣΚΟ έχει αναλάβει την προστασία τους παγκοσμίως, αποτελούν τη συνέχεια της ιστορικής πορείας του κάθε τόπου και ακριβώς επειδή η ιστορία δεν πρέπει να παραποιείται και να παραλλάσσεται, δεν πρέπει να γίνεται προσπάθεια της απαλοιφής κάποιων εποχών της.

Η Ο.Ο.Μ.Κ.ω. θα συνεχίσει τον αγώνα για την προστασία των μνημείων, τον οποίο δίνει σε διεθνή φόρα, προς τις αρχές της Τουρκίας και τους οργανισμούς που έχουν την ευθύνη της διαφύλαξης της παγκόσμιας κληρονομιάς πολιτισμού της ανθρωπότητας και της ειρήνης μεταξύ των λαών και όχι της έντασης όπως δημιουργεί η πράξη αυτή.

Δύο γραπτές παρεμβάσεις στην Οι.Ομ.Κω. στην 45η Συνεδρία του Συμβουλίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

14/9-6/10/2020

Threats to Inter-Religious and Inter-Civilization Harmony resulting from actions taken by the Republic of Turkey around the re-conversion of Museums -namely Hagia Sophia- to Mosques and the use of inflammatory rhetoric and propaganda conducive to a hostile environment for living communities

The Ecumenical Federation of Constantinopolitans (EFC) is the worldwide federative body of the expatriated Greek-Orthodox Community of Istanbul. Most of the population (98%) of our Community is, contrary to the wishes of its members, presently living in various countries, away from their native land, Istanbul. This mass scale expatriation occurred as a result of the nationalist and discriminatory policies drawn up and implemented by the successive Governments of the Republic of Turkey during the period 1955-2002. The veracity of the facts which led to this flight has been acknowledged, on numerous occasions, by the present leadership of Turkey[1]. During the past 10 years, EFC has submitted several proposals to the Government of Turkey stressing the clear need for implementation of effective and proportionate remedy and reparations measures in order to prevent the extinction of the Community still present in Istanbul, along the lines of the U.N. General Assembly Resolution 60/147.

The members of the small Community still remaining in Istanbul have suffered multiple serious human rights violations and abuses, including of their minority rights, and their further survival and existence depend on the predominance of a much needed atmosphere of tolerance and respect of religious and cultural differences.

1. In a speech in May 2009 at the city of Düzce the Prime Minister Mr. Recep Tayyip Erdoğan stated: “During many years those having different ethnic origin were expelled from our country. Did we gain? It is necessary to think about. In essence this was a result of a fascistic approach. We have fallen to these types of mistakes ourselves as well. But when we think with sincerity we are thinking that we made mistakes in this direction”,

In an interview of H.E. R.T. Erdogan, President of Rep. of Turkey to nationwide STAR and NTV T.V. channels in 20 April 2018 stated: “In past years the number of Greek-Orthodox citizens in our Country was not small, wasn’t, they were ten thousand and even hundred thousands, but because of numerous wrongdoings against them in our Country it was pity that they were forced to go to Greece. We have also done mistakes, we must recognize these wrongdoings...”

2. UN General Assembly Resolution 60/147, the Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation for Victims of Gross Violations of International Human Rights Law and Serious Violations of International Humanitarian Law

Unfortunately, the recent conversion from museum to mosque of the Byzantine era (6th Century A.D.) built Hagia Sophia Church, a site inscribed on UNESCO's World Heritage List, has been superseded by hostile slogans conducive to creating tensions between religions and civilizations. This inflammatory rhetoric was espoused, among others, by Turkish public officials. The widespread use of claims of the "right of sword and conquering" which was openly expressed - in the presence of the President of the Republic of Turkey - during the ceremonial conversion of Hagia Sophia by the President of Religious Affairs of Turkey Mr. Ali Erbaş, who delivered his inaugural speech keeping in his hand a sword, was very unbecoming. The President of the Nationalist Movement Party Mr. Devlet Bahçeli, which supports the current Government of Turkey, openly claimed the "necessity of eliminating the remaining Byzantines". Furthermore, according to press information verified by a question submitted by the leading opposition party (CHP), a flag of Taliban organization was seen during the above-mentioned inaugural ceremony [3].

It is clear that the prevalence of such attitudes, reminding our Community of the era of persecutions it went through during the period 1955-2002, is highly alarming and runs contrary to the much needed –on a global scale- inter-religious and inter-civilizational mutual respect. This is especially true in a region has suffered a series of human tragedies, often caused by those exploiting and instrumentalizing religion as well as cultural heritage for their own political agendas. Furthermore, hate speech against Christianity was also used by a part of media inside Turkey, in view of the conversion of Hagia Sophia to a mosque [4].

The Republic of Turkey is called to take all necessary measures to prevent such acts and refrain from any action or statement spurring inter-religious tensions and therefore endangering the living conditions and even the very existence of non-Muslim minorities.

3) <https://www.hurriyet.com.tr/gundem/chpden-ayasofyada-acilan-taliban-bayragi-sorusu-41581412>.

4) <https://www.sabah.com.tr/gundem/2020/06/15/bati-istanbulu-ve-ayasofyayi-kaybetmeyi-hazmedemedi?paging=8>

<http://www.yenimesaj.com.tr/patrikhanenin-defteri-durulmeli-H1348856.htm>

The Necessity of Scientific Conservation and Management of the World Heritage Monument of Hagia Sophia of Istanbul and other cultural heritage sites in Turkey for the respect, promotion and protection of the cultural rights of all.

World cultural heritage monuments constitute some of humanity's major achievements. They stand as irreplaceable masterpieces of humanity's varied civilizations and cultures both past and present. As such, they need to be protected and treasured; their value should be brought out and shared with the world - not hidden away.

This ideal is embodied in the 1972 UNESCO Convention "Concerning the Protection of World Cultural and Natural Heritage", by which states undertake the duty, among others, of "ensuring the identification, protection, conservation, presentation and transmission to future generations" of monuments recognized as constituting part of the World Heritage". Chief among the concerns mentioned in this document is the preservation of monuments' authenticity. States therefore have an obligation to ensure that any modification to the monuments does not negatively impact the Outstanding Universal Value of inscribed sites on their territories including their integrity and/or authenticity. Therefore, any major change in the use of a World Heritage Monument, including its restoration, should be submitted to the World Heritage Committee of UNESCO for prior consideration and comments before any action is taken.

From a Human Rights standpoint, the importance of Cultural Heritage has been established on numerous occasions. The right of access to and enjoyment of cultural heritage has been recognized as part of international human rights law, finding its legal basis in the right for all to take part in cultural life without discrimination. In this vein, Special Procedures of the Human Rights Council have stressed that access to and enjoyment of cultural heritage are interdependent concepts – one implying the other. They convey an ability to, inter alia, know, understand, enter, visit, make use of, maintain, exchange and develop cultural heritage, as well as to benefit from the cultural heritage and creations of others, without political, religious, economic or physical encumbrances[1]. Therefore, States should respect the free development of cultural heritage, having the duty not to destroy, damage or alter cultural heritage, at least not without the free, prior and informed consent of concerned communities. Contrary to the above mentioned International Law, monuments named Hagia Sophia, originally built during the Byzantine era as Orthodox Churches and having operated for more than 50 years as museums, have been re-converted over the past years to mosques in the Republic of Turkey. This re-conversion does not seem to serve any religious or functional need, as all of them operate in areas where the numerous, and often historical, mosques already cover the needs of believers. On the contrary, justifications raised for this process of

1. parag. 58

2. idem, para. 80 b)

conversions were largely of a political nature, aimed chiefly at the secularist establishment of the Republic of Turkey.

This conversion process started with the 6th Century Hagia Sophia of Iznik (Nicaea), where the first and seventh Ecumenical Councils of the Christian Church took place (1st and 7th). It continued with the 13th Century Trabzon Hagia Sophia, while two smaller “Hagia Sophia” in Eastern Thrace were also re-converted. Finally, the universally famous World Heritage Monument that is Hagia Sophia of Istanbul, was re-converted to a mosque by a Presidential Decree which followed a ruling of Turkish Council of State, founding its argumentation on Ottoman-era legislation. Numerous legal experts have stated the weak legal grounds on which this Court decision was taken, as the Presidential Decree establishing the Hagia Sophia of Istanbul as a museum had been in force for 86 years. Furthermore, all requests to overturn this 1934 presidential decree had consistently been dismissed in previous years.

By converting Museums into Mosques, the Republic of Turkey moves towards stripping these monuments of Universal Value of their Universal character. It chooses to exclude when the decision to turn them into museums was a move to include all humanity; It chooses to hide when the previous decision was to reveal. As stressed by human rights experts, these actions divide religious and cultural groups in Turkey and beyond, rather than uniting them [3].

The worrisome character of this conversion process is further highlighted by the fact that it is related to political debates on historical events that took place inside Turkey during the establishment of the secular regime in 1920-30's. Furthermore, inflammatory statements regarding a so-called completion of the re-conquest of Istanbul, for the second time since 1453, are alarming, as they raise tensions in a world in dire need of reconciliation between world religions and civilizations.

As the worldwide federative body of the autochthonous Greek-Orthodox (Rum) minority of Istanbul, the Ecumenical Federation of Constantinopolitans wants to raise the issue of the high necessity of the protection of the above-mentioned monuments as part of the worldwide cultural heritage, protecting them from the dangers to which their instrumentalization for political gains exposes them.

3. <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26146&LangID=E>

As a historic Christian community of Istanbul, we share special procedures mandate holders grave concern regarding about the rights of everyone to access and enjoy these monuments of cultural heritage, about inter-faith co-existence and secular spaces, and about the equality and safety of religious minorities, including Christians[4] .

Moreover, we are convinced that monuments of such importance should be administered in a way ensuring that science and culture take precedence on political games. Their maintenance should be under the care of scientists and scholars of proven expertise, duly authorized through administrative processes guaranteeing the protection of cultural heritage under international law.

We call upon the Authorities of the Republic of Turkey:

- Stop the conversion of museums of monuments built in Byzantine era such as the Church of the Holy Saviour of Chora (Kariye-Hora Museum), itself a World Heritage site, which incorporates unique 14th century mosaics and frescoes of unique value.

- Immediately cooperate with UNESCO on the protection of the above-mentioned monuments and especially of the Hagia Sophia of Istanbul.

- Take all necessary legal and administrative measures to ensure that maintenance specialists participate in the administration of the above-mentioned monuments and that the right of access to and enjoyment of cultural heritage is fully respected for all, without any discrimination whatsoever.

—————
4. <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26146&LangID=E>

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ Χ. ΖΕΓΚΙΝΗΣ

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. έχοντας ενημερωθεί για την εκδημία του Ευστράτιου Ζεγκίνη, Άρχοντος Μαΐστορος του Οικουμενικού Πατριαρχείου και Ομότιμου Καθηγητή Θεολογίας του Α.Π.Θ. την 13/8/2020 εξέδωσε ψήφισμα και δημοσιεύει το βιογραφικό του εκλειπόντος

Γεννήθηκε το 1938 στο Ευλάμπιο της νήσου Ίμ-βρου. Εκεί τελείωσε το τουρκικό Δημοτικό Σχολείο και στη συνέχεια το Ελληνικό Μειονοτικό Γυμνάσιο. Τις Λυκειακές του σπουδές τις πραγματοποίησε στο Λύκειο της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης στην Κωνσταντινούπολη.

Μετά την αποφοίτησή του από το Λύκειο (Ιούνιος 1961) εγγράφηκε στο Θεολογικό Τμήμα της ίδιας Σχολής όπου παρακολούθησε τον τετραετή κύκλο των Θεολογικών μαθημάτων και της τουρκικής γλώσσας και Φιλολογίας. Τον Ιούνιο του 1965 απο-φοίτησε από τη σχολή αυτή και στη συνέχεια ως υπό-τροφος του Οικουμενικού Πατριαρχείου πραγματοποιήσε μεταπτυχιακές σπουδές στον Ινστιτούτο των Ανατολικών Σπουδών της Ρώμης. Εκεί μεταξύ άλλων μαθημάτων διδάχτηκε την ιστορία, τη γραμ-ματολογία, τον ισλαμικό μυστικισμό και πολιτισμό των λαών της Μέσης Ανατολής. Στη Ρώμη επίσης παρακολούθησε τα μαθήματα δυο άλλων σχολών, της Σχολής της Βιβλιοθη-κονομίας του Βατικανού και της Σχολής της Αρχειονομίας - Παλαιογραφίας επίσης του Βατικανού.

Το 1968 πήγε στην Οξφόρδη όπου επί ένα έτος παρακολούθησε στο εκεί Πανεπιστήμιο μαθήματα ιστορίας των θρησκειών.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, αρχικά εργάστηκε ως καθηγητής Μέσης Εκπαιδύσεως και στη συνέχεια στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών και στο Ίδρυμα Μελετών της Χερσονήσου του Αίμου στη Θεσσαλονίκη.

Παράλληλα με την επιστημονική του δραστηριότητα στα Ιδρύματα αυτά, από το έτος 1969 και επί μια δεκαετία δίδαξε ως έκτακτος καθηγητής στην Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία της Θεσσαλο-νίκης την τουρκική γλώσσα και φιλολογία στους ημεδαπούς μουσουλμάνους σπουδαστές της Δυτικής Θράκης. Το 1979 κατέλαβε και οργανικά τη θέση του τουρκολόγου καθηγητή στη σχολή αυτή, θέση την οποία διατήρησε μέχρι τον Νοέμβριο του 1993.

Το 1986 αναγορεύτηκε διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με το βαθμό «άριστα», αφού εκπόνησε διατριβή με θέμα «Ο Μπεκτασισμός στη Δυτική Θράκη. Συμβολή στην ιστορία της διαδόσεως του μουσουλμανισμού στον Ελλαδικό χώρο».

Τον Νοέμβριο του 1993 εκλέχτηκε Αναπληρωτής Καθηγητής στην Παιδαγωγική Σχολή της Φλώρινας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με γνωστικό αντικείμενο: Ιστορία και Πολιτισμό του Ισλάμ στο Βαλκανικό χώρο. Τον Απρίλιο του 2002 έγινε Πρωτοβάθμιος Καθηγητής και τον Ιανουάριο του 2003 Καθηγητής στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με το ίδιο γνωστικό αντικείμενο. Πέρατωσε την ενεργό υπηρεσία στο Α.Π.Θ. το 2005. Έφερε τον τίτλο του Ομότιμου καθηγητή και το οφίκιο του Άρχοντος Μαΐστορος του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Έλαβε μέρος σε πολλά Πανελλήνια και Διεθνή Συνέδρια καθώς και σε ερευνητικά προγράμματα. Είναι μέλος πολλών επιστημονικών Σωματείων και Ιδρυμάτων και έχει γράψει σημαντικό αριθμό προτότυπων μελετών με θεματολόγιο που αφορά την ιστο-ρική, κοινωνική, θρησκευτική και πολιτισμική κα-τάσταση των μουσουλμάνων της, Δυτικής Θράκης και των Βαλκανίων γενικότερα, τον ισλαμικό μυστικισμό και τα δερβισικά τάγματα, τις χριστιανο-ισλαμικές σχέσεις κ.α.

Ήταν έγγαμος και πατέρας τριών παιδιών.

Ο Μητροπολίτης Ζάμπιας, Ιωάννης, στην λειτουργία της Παναγίας Σουμελά στην Τραπεζούντα.

Μετά τις πολύχρονες εργασίες αποκατάστασης και εν μέσω των μέτρων για τον κορωνοϊό οι λιγοστοί πιστοί παρευρέθηκαν στον ιστορικό χώρο, της Ιεράς Μονής της Παναγίας Σουμελά στις ακτές της Μαύρης Θάλασσας, για την πραγματοποίηση της Θείας Λειτουργίας, για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Τη Θεία Λειτουργίαν τέλεσαν οι Μητροπολίτες Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος και Ζάμπιας κ. Ιωάννης, Ιεράρχης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.. Να θυμίσουμε ότι πριν λίγες ημέρες μετά τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, ο Τούρκος πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν είχε στείλει μήνυμα πως η κυβέρνησή του είναι υπέρ των θρησκευτικών ελευθεριών, επισημαίνοντας πως «αν ήμασταν ένα έθνος που στοχοποιεί τα σύμβολα άλλων θρησκειών, η Μονή Σουμελά που βρίσκεται στην κατοχή μας τους τελευταίους πέντε αιώνες, θα είχε εξαφανιστεί για πάντα». Παράλληλα, ανέφερε πως «στις 15 Αυγούστου οι ορθόδοξοι πολίτες μας θα είναι σε θέση να πραγματοποιήσουν τη θρησκευτική λειτουργία για την Παναγία».

Σύμφωνα με ανάρτηση της Ορθοδόξου Μητροπόλεως της Ζάμπια στο fb, (Orthodox Metropolis of Zambia), ανήμερα του Δεκαπενταύγουστου η συγκίνηση ήταν διάχυτη στην Παναγία Σουμελά στη Ματσούκα του Πόντου, Γαντζωμένη πάνω στους απόκρημνους βράχους του όρους Μελά, η πατριαρχική και σταυροπηγική μονή της Παναγίας Σουμελά όπου τελέστηκε Θεία Λειτουργία για τη γιορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου, από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίου τη Θεία Λειτουργίαν τέλεσαν οι Μητροπολίτες Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος και Ζάμπιας κ. Ιωάννης, Ιεράρχης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Με θρησκευτική κατάνυξη οι πιστοί κοινωνήσαν και προσκυνήσαν στο μνημείο του ποντιακού ελληνισμού.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η μονή της Παναγίας Σουμελά άνοιξε και πάλι για το κοινό πρόσφατα, στα τέλη Ιουλίου.

Η μονή είχε παραμείνει κλειστή επί μακρόν, προκειμένου να πραγματοποιηθούν αναστηλωτικές εργασίες (πέρσι το Μάιο είχε ανοίξει μόνο ένα μέρος της, καθώς δεν είχαν στερεωθεί όλοι οι βράχοι που απειλούσαν το ιστορικό μοναστήρι).

Ο Μητροπολίτης Ζάμπιας Ιωαννης, έγραψε σχετικά:

Όνειρο στη Σουμελά...

του Μητρ. Ζάμπιας Ιωάννου,

«Καὶ ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ’ αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα. ...καὶ ἐπροφήτευσεν καθότι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα», (Ιεζ. 37, 1-10).

Χίλιες φορές κι αν άκουσα αυτά τα λόγια κάθε Μ. Παρασκευή ποτέ δεν έκανα τούτες τις σκέψεις, ποτέ δεν τα ένιωσα στην καρδιά μου τόσο βαθιά, ποτέ μου δεν κατενόησα με τόση ενάργεια το νόημα τους, ποτέ δεν τα έζησα τόσο ζωντανά όσο σήμερα στο Μέγα Μοναστήρι της Σουμελά... Σαν να στάθηκε την ώρα της Λειτουργίας σε μια γωνιά ο Προφήτης Ιεζεκιήλ με το ειλητάριό του και τούτα τα λόγια ανέβηκαν στην καρδιά μου. Και τότε τα μάτια της ψυχής είδαν καθαρά... Και ιδού... Μέσα στο Μυστήριο το ατίμητο και υπερφυές ήταν όλοι τους εκεί. Γέμισε το Βασιλομονάστηρο της μόνης Βασίλισσας και Δέσποινας, της Σουμελιώτισσας Παναγίας, με μυριάδες μυριάδων· αμέτρητες ψυχές από τα βάθη των αιώνων και απ’ των καιρών τις άκρες. Εκεί οι άγιοι κτήτορες Βαρνάβας και Σωφρόνιος, εκεί κι οι Μεγαλοκομνηνοί περιβεβλημένοι την πορφύρα και τους βαρύτιμους σάκους, εκεί οι ευσεβείς του Πόντου οικήτορες αείποτε της Κυρίας Θεοτόκου θεράποντες και προσκυνητές.

Και μια ψυχή σαν να πλησίασε πιότερο την άγια Τράπεζα, όπου εθύετο το Δεσποτικό Σώμα... Γνώριμη και οικεία παρουσία, Λευίτης του Κυρίου πολιός και σεβάσμιος... «Δαμιανού πρεσβυτέρου» σαν να ακούστηκε και πάλι είδα καθαρά... Όλη μου τη γενιά και τη φύτρα κι ο μακάριος πάππος μου, ο ιερέας Δαμιανός, κορυφαίος σε τούτο το χορό των σεσωσμένων και πίσω του οι μάρτυρες του Πόντου, οι ξεριζωμένοι και κατατρεγμένοι, τα νήπια τα αθώα βορά των θηρίων, και οι κόρες οι ατιμασμένες και πιο αγνές από το χιόνι... Όλων ετούτων τα οστά, λείψανα αγιασμένα, συνάχθηκαν από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα και σε αυτή τη Λειτουργία ανέζησαν και στάθηκαν και προσκύνησαν τον Βασιλέα της Δόξης και την Παναγία Μητέρα Του. Γιατί σε κάθε Λειτουργία είμαστε όλοι μαζί, οι τωρινοί και οι αλλοτινοί, οι εγγύς και οι μεμακρυσμένοι, οι ζώντες και οι κεκοιμημένοι...

Και το όνειρο το παιδικό της Σουμελά έγινε σήμερα πραγματικότητα... Μα πάλι ίσως και να μην ήταν όνειρο γιατί τίποτα πιο αληθινό και πιο μεγάλο δεν υπάρχει απ' την Ανάσταση και τη Λειτουργία. Ας είναι τα έτη του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου πολλά και ευλογημένα που με τη σοφία και τη σύνεσή Του κατόρθωσε να λειτουργείται και πάλι το σέβασμα αυτό της Παναγιάς μας και της Ρωμοσύνης το πάντιμο. Και η ευγνωμοσύνη της καρδιάς μου άμετρη...

Αρχές διεθνούς δικαίου που αναγνωρίζονται στον Χάρτη του Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης και στην απόφαση του Δικαστηρίου του 1950

Τα εγκλήματα που αναφέρονται παρακάτω τιμωρούνται ως εγκλήματα βάσει του διεθνούς δικαίου:

(α) Εγκλήματα κατά της ειρήνης:

- (i) Σχεδιασμός, προετοιμασία, έναρξη ή διεξαγωγή πολέμου επιθετικότητας ή πολέμου κατά παράβαση διεθνών συνθηκών, συμφωνιών ή διαβεβαιώσεων ·
- (ii) Συμμετοχή σε κοινό σχέδιο ή συνωμοσία για την πραγματοποίηση οποιασδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στο (i).

(β) Εγκλήματα πολέμου:

Οι παραβιάσεις των νόμων ή των εθίμων του πολέμου περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, φόνο, κακομεταχείριση ή απέλαση σε δουλεμπόριο ή για οποιονδήποτε άλλο σκοπό πολιτικού πληθυσμού ή σε κατεχόμενο έδαφος, δολοφονία ή κακομεταχείριση κρατουμένων πολέμου, προσώπων στη θάλασσα, θανάτωση ομήρων, λεηλασία δημόσιας ή ιδιωτικής περιουσίας, καταστροφική καταστροφή πόλεων, κωμοπόλεων ή χωριών ή καταστροφές που δεν δικαιολογούνται από στρατιωτική αναγκαιότητα.

(γ) Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας:

Δολοφονία, εξόντωση, υποδούλωση, απέλαση και άλλες απάνθρωπες πράξεις εναντίον οποιουδήποτε άμαχου πληθυσμού ή διώξεις για πολιτικούς, φυλετικούς ή θρησκευτικούς λόγους, όταν γίνονται τέτοιες πράξεις ή τέτοιες διώξεις διεξάγονται κατά την εκτέλεση ή σε σχέση με οποιοδήποτε έγκλημα κατά της ειρήνης ή οποιοδήποτε έγκλημα πολέμου.

Αποτελέσματα Εισαγωγικών Εξετάσεων Μαθητριών/ων που υποστηρίχθηκαν από την Οι.Ομ.Κω. το Σχολικό έτος 2019-20

Όνοματεπώνυμο	Πανεπιστήμιο/Σχολή Επιτυχίας
ΙΩΑΝΝΑ-ΠΑΡΑΣ. ΠΑ-ΣΠΑΛΙΑΡΗ	ΤΕΦΑΑ Αθηνών
ΜΙΧΑΛΗΣ-ΣΤΕΦ. ΚΑ-ΡΑΓΙΑΝΝΗΣ	Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Σχολή Μουσικών Σπουδών
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑ-ΣΟΠΟΥΛΟΣ	Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχ. κ Μηχανικών Υπολογιστών, Α.Π. Θεσσαλονίκης.
ΔΕΣΠΟΙΝΑ-ΜΠΕΤΥ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ	Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Τμήμα Αγωγής και Φροντίδας στην Πρώιμη Παιδική Ηλικία
ΣΤΑΝΤΣΟΥ ΕΛΛΗ	Διοίκηση Επιχειρήσεων Αγροτικών Προϊόντων και Τροφίμων, Πανεπιστήμιο Πατρών. .
ΗΛΕΚΤΡΑ ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕΡΤΣΑ-ΡΗΣ	Μηχανολόγος Περιβάλλοντος στην πολυτεχνική σχολή του Δ.Π.Θράκης.
ΞΕΝΙΑ ΘΕΟΦΙΛΙΔΟΥ	Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής στο Τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΔΟ-ΓΛΟΥ	Γεωπονικό Παν. Αθηνών, Τμήμα φυτικής παραγωγής.
ΣΟΦΙΑ ΚΟΥΒΑΛΗ	Φαρμακευτική, ΕΚΠΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΟΥΡ-ΚΤΣΟΓΛΟΥ	Τμήμα Ηλεκτρολόγων και Ηλεκτρονικών Μηχανικών, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΡΑΝΟΥ	Αρχιτεκτονική Σχολή Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.
ΜΑΡΙΑ ΣΟΦΙΑ ΣΜΥΡ-ΝΑΙΟΥ	Τμήμα Νοσηλευτικής, Παράρτημα Διδυμοτείχου. Δ.Π.Θράκης
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΥΛΗΣ	Πολυτεχνική Πάτρας, Τμήμα Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΟΛΓΑ	Πάντειο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Ψυχολογίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ -ΛΑΖΑΡ. ΣΚΑΡΤΑΔΟΣ	Τεχνολογιών Ψηφιακής Βιομηχανίας, ΤΕΙ Χαλκίδας

Οι μαθήτριες/ες που υποστηρίχθηκαν από την ΟιΟμΚω , συνεχίζουν ως μαθητές Γ' Λυκείου και θα δώσουν το χρόνο Πανελλήνιες είναι:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΒΑΣ.ΑΓΙΑΝΟΓΛΟΥ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΑΡΑΞΙΔΟΥ, ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΒΑΛΑΚΗ, ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΛΕΡΗ, ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΓΙΑΝΝΟΥ, ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ, ΕΛΕΝΗ ΚΥΠΑΡΙΔΗ, ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ-ΚΩΝ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ, ΕΥΔΟΚΙΑ ΜΑΡΙΑ ΑΛΕΞΙΑΔΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΦΩΤΟΓΛΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΡΑΠΤΗ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΛΑΡΟΥ, ΘΑΝΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΛΑΤΣΗΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΜΑΡΙΑ-ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΑΛΑΜΑ, ΚΡΙΤΩΝ ΒΑΓΙΑΝΟΓΛΟΥ, ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΤΑΧΙΑΤΗ

Πατριαρχική Λειτουργία στην Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Κυζίκου

23/8/2020

Η Α. Θ. Παναγιότης, Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, προεξήρχε την Πέμπτη 23 Αυγούστου 2018 στην Πατριαρχική Θεία Λειτουργία διά τετάρτην φοράν, εις τα ερείπια της ιστορικής Ι. Μονής Παναγίας Φανερωμένης Κυζίκου, κατά τήν εόρτιον ημέραν αυτής, επί τη αποδόσει της Εορτής τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου συλλειτουργούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Χαλκίδος κ. Χρυσσοστόμου και Καρθαγένης κ. Μελετίου, καθώς και κληρικών του Πατριαρχείου και της Ι. Μ. Χαλκίδος.

Στην Θεία Λειτουργία παρέστησαν, η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Σμύρνη κ. Αργυρώ Παπούλια, οι Αρτακηνοί συγγραφείς και εκδό-

τες Πέτρος Ποδάρας και Ιωάννης Ρίζος ομογενείς από την Πόλη, προσκυνητές από την Ελλάδα και βέβαια από την Χαλκίδα και την Νέα Αρτάκη, καθώς και Τούρκοι μουσουλμάνοι, κάτοικοι Αρτάκης (Erdek).

Στο κήρυγμα του η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος Α΄ ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής: «Είναι γεγονός ότι η μετατροπή της Αγίας Σοφίας και τώρα και της Μονής της Χώρας εις μουσουλμανικά τεμένη μας πόνεσε. Τα δύο αυτά μοναδικά μνημεία της Πόλης κτίστηκαν ως Χριστιανικοί Ναοί. Αποκαλύπτουν εύγλωττα την αλήθεια της ενανθρωπίσεως του Λόγου Θεού Λόγου, την Ομορφιά που σώζει τον κόσμο, εκφράζουν το Οικουμενικό πνεύμα της πίστεώς μας, την αγάπη και την ελπίδα της αιωνιότητος. Τα απaráμιλλα ψηφιδωτά και οι άλλες εικόνες τους αποτελούν ουράνια τροφή για την ψυχή και ανεξάντλητη “χαρά για τα μάτια”, όπως θα έλεγε ο Αϊβαλιώτης Φώτης Κόντογλου, και ανήκουν στην παγκόσμια πολιτισμική κληρονομιά. Παρακαλούμε τον Θεό της αγάπης, της δικαιοσύνης και της ειρήνης να φωτίσει την διάνοια και τις καρδιές των υπευθύνων».

Η Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στην Φανερωμένη Κυζίκου μεταδόθηκε σε απευθείας σύνδεση από την ΕΡΤ3.

Παναγία Φανερωμένη Κυζίκου

Λίγα χιλιόμετρα έξω από την Αρτάκη, στο κέντρο σχεδόν της Κυζικηνής χερσονήσου δυτικά της υψηλότερης κορυφής του Δίνδυμου όρους, σώζονται τα ερείπια της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Παναγίας Φανερωμένης Κυζίκου. Αρκετά στοιχεία μαρτυρούν πως το μοναστήρι ήταν χτισμένο στο μέρος όπου βρισκόταν ο αρχαίος ναός της θεάς Ρέας ή Κυβέλης που είχαν ιδρύσει οι Αργοναύτες τον 7ο αιώνα π. Χ. περίπου. Από Βυζαντινά έγγραφα, Οθωμανικά φερμάνια και νεώτερες ιστορικές καταγραφές μαθαίνουμε πως η Ιερά Μονή δεν έπαψε ποτέ να λειτουργεί

από τους πρώτους Χριστιανικούς χρόνους μέχρι και το 1922. Από τα τέλη του 19ου αιώνα και για τρεις περίπου δεκαετίες η Μονή γνώρισε μεγάλη ακμή, κυρίως χάρις στον ακάματο ζήλο του Μητροπολίτη Κυζίκου Κωνσταντίνου Αλεξανδρίδη και στις δωρεές ευσεβών Χριστιανών. Χτίστηκαν 99 κελιά σε δύο ορόφους περιμετρικά

της λαμπρής λιθόκτιστης εκκλησίας η οποία ήταν αφιερωμένη στην Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου και εόρταζε στις 23 Αυγούστου. Μέσα στην εκκλησία, σε ιδιαίτερο μέρος, φυλασσόταν η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Φανερωμένης η οποία παρίστανε την Θεοτόκο στον τύπο της Οδηγήτριας να κρατάει στην αγκαλιά της τον Χριστό. Το 1922 το ιερό αυτό εικόνισμα που θεωρείται από τα σημαντικότερα που διασώζονται, μεταφέρθηκε από τους Αρτακηνούς στην Κωνσταντινούπολη και εναποτέθηκε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι όπου φυλάσσεται μέχρι και σήμερα.

Στις 23 Αυγούστου του 2015, μετά από εννιά και πλέον δεκαετίες εγκατάλειψης και σιωπής, η Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Κυζίκου λειτούργησε και πάλι αναβιώνοντας το παλαιό έθιμο που ήθελε πλήθη πιστών να συναθροίζονται εξ ευλαβείας από τα πέρατα της οικουμένης προκειμένου να λάβουν τη χάρη της Παναγίας. Με πρωτοβουλία του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, με την στήριξη των τοπικών Αρχών της Αρτάκης και του Βαλουκεσερίου, και την άμεση ανταπόκριση των ανά την Ελλάδα Κυζικηνών, τελέσθηκε μεγαλοπρεπής Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Οικουμενικού Πατριάρχου και συλλειτουργούντων των σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Σηλυβρίας κ. Μαξίμου και Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου. Έκτοτε, όπως αναφέρεται και στην Επετηρίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, «ὁ Πατριάρχης κατά τήν ἡμέραν ταύτην μεταβαίνει, ἀπό τοῦ ἔτους 2015, μεθ' ἀπάσης τῆς Ἀκολουθίας Αὐτοῦ εἰς τήν Ἱεράν Πατριαρχικήν καί Σταυροπηγιακὴν Μονήν Ὑπεραγίας Θεοτόκου Φανερωμένης Κυζίκου καί τελεῖ τήν Θείαν Λειτουργίαν, συμφώνως τῷ Τυπικῷ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

Η Θαυματουργή Εικόνα Παναγίας Φανερωμένης της
Κυζίκου που βρίσκεται στον Πάνσεπτο Ιερό Ναό Αγίου Γε-
ωργίου του Οικουμενικού Πατριαρχείου από το 1922
(Καμπούνταγ Παναγίαση)

Η Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Κυζίκου σε φωτογραφία
πριν από το 1922

Σύγχρονος χάρτης της Χερσονήσου Κυζίκου

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ

- «Η Ένωση Κωνσταντινουπολιτών» με τα δύο μέλη σωματεία <http://www.enokon.gr/>
«Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών»
«Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας»
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών» <http://www.cpolitan.gr/>
- «Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος» <https://syllogoskbe.wordpress.com/>
- «Αδελφότης Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξιάρχης"» <http://www.megarevma.gr/>
- «Σύνδεσμος Μεγαλοσχολιτών» <http://www.megalixoli.gr/>
- «Σύλλογος Ζαππίδων» <https://www.facebook.com/events/610745252286345/>
- «Σύνδεσμος Κεντρικάδων»
- «Σύνδεσμος Ιωακειμειάδων»
- «Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως»
- «Αθλητικός Όμιλος Ταταύλα» <http://www.tatavlasc.gr/>
- «Αθλητικός Σύλλογος Πέρα» <http://as-pera.gr/>
- «Αθλητικό Βυζαντινό Κέντρο»
- Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» <https://www.facebook.com/SylogosPrigipianon/>
- «Μορφωτικός Σύνδεσμος Χάλκης «Ο Άγιος Νικόλαος»» <http://www.halki-morf-sind.gr/>
- «Ο Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως» <http://www.cmkon.org>
- «Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών Κωνσταντινουπόλεως» <http://sezografyon.gr/home/>
- Εστία Κωνσταντινουπόλεως <http://estiakon.gr/>
- Σύνδεσμος Ελλήνων Βετεράνων Αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών
- Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» <https://www.facebook.com/makrochoricon/>

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Γερμανίας»
- «Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας» με 3 σωματεία στις περιοχές της Αυστραλίας
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας» www.agcos.ch
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου» <https://www.facebook.com/acguk.net/>

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- «Επτάλοφος» Ιστορική Βιβλιοθήκη Μελέτης και Έρευνας
- Σύλλογος των Φίλων της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.
- Φίλων Βυζαντινών Τεχνών
- Πολιτισμού & Κοινωνικής Ανάπτυξης.
- Ένωση Κωνσταντινουπολιτών Μικρασιατών Βορείου Αττικής η "Αγία Σοφία".
- Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής <https://www.facebook.com/etmelan1/>
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Σικάγου.
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιοχής Washington D.C.